

Podstawowe obiekty rejonu wielkopieczowego huty im. B. Bieruta przekazane do eksploatacji

Budowniczo-remontowe kombinatu hutniczego im. B. Bieruta w Częstochowie, którzy wezwali masy pracujące całego kraju do czynu lipcowego, zwycięsko kończą realizację swego chlubnego zobowiązania, w którym postanowili przekazać 20 km. do eksploatacji kompleks agregatów i urządzeń pierwszego wielkiego pieca.

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, poniedziałek 20 lipca 1953 r. 170 (999) B Cena 20 gr

Delegacja polska na III Światowy Kongres Młodzieży

W dniach 25-30 lipca br. odbędzie się w Bukareszcie III Światowy Kongres Młodzieży, który ma na celu mobilizację szerokiej warstwy młodzieży całego świata do wzmożonej walki o pokój i swe prawa.

W myśl wskazań XIX Zjazdu KPZR

Dalszy wspaniały rozwój gospodarki socjalistycznej w ZSRR

Wyniki wykonania planu za pierwsze półrocze 1953 r.

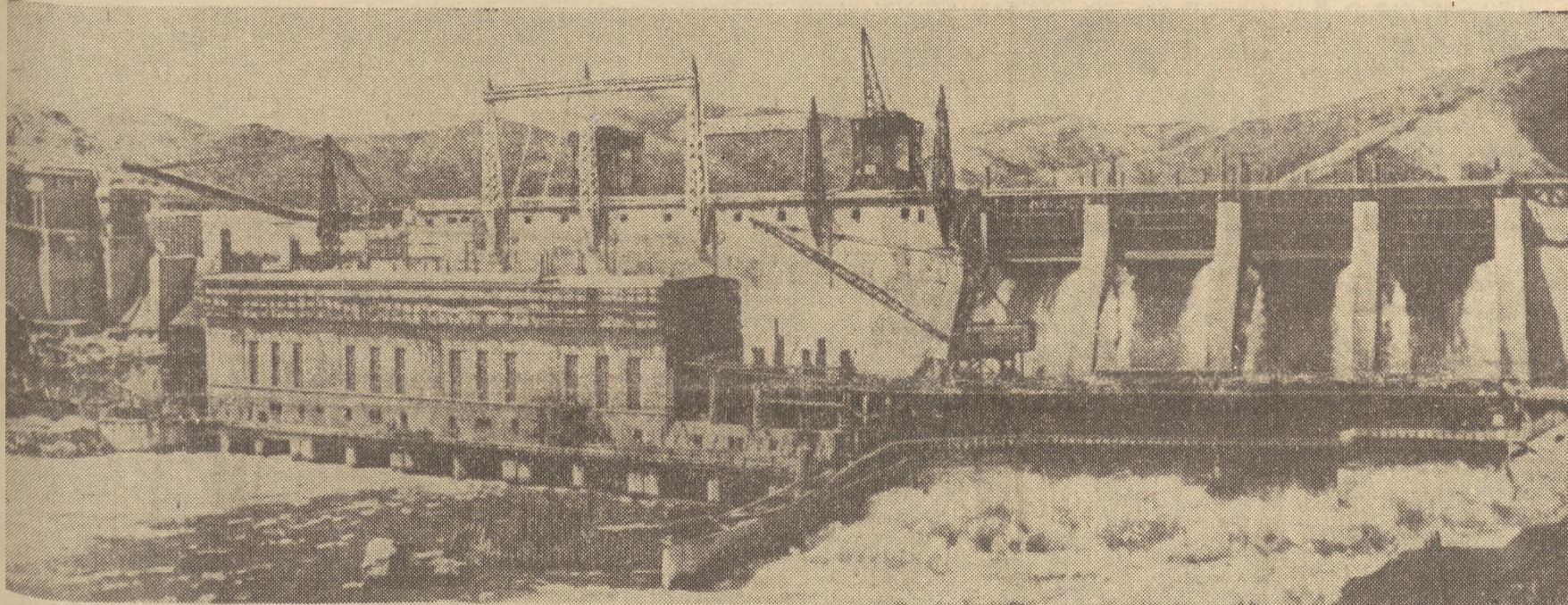
W Moskwie opublikowano komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR o wynikach wykonania państwowego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w pierwszym półroczu 1953 roku.	Rozwój przemysłu, rolnictwa i transportu, wzrost budownictwa inwestycyjnego, rozszerzenie się obrotów towarowych, zwiększenie liczby robotników i urzędników oraz budownictwo kulturalne w pierwszym półroczu 1953 roku charakteryzują następujące dane:	Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych ZSRR 97	(produkcja pierwszego półrocza 1953 r. w procentach w porównaniu z pierwszym półroczem 1952 r.)	
		Ministerstwo Przemysłu Leśnego i Papierniczego ZSRR 93	Surówka — 112, stal — 109	
		Ministerstwo Przemysłu Lekkiego i Spożywczego ZSRR 101	wyroby walcowane — 109, węgiel — 106, ropa naftowa — 111, energia elektryczna — 114, parowozów dalekobieżnych — 163, samochody — 113, koparki — 106, traktory — 104, tkaniny bawełniane — 109, tkaniny jedwabne — 152, mięso i wyroby masarskie — 105, kłuszcze roślinne — 122, wyroby cukierskie — 109.	
		Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Rolnictwa i Skupu ZSRR 100,6	Globalna produkcja całego przemysłu ZSRR wzrosła w pierwszym półroczu 1953 r. w porównaniu z pierwszym półroczem 1952 r. o 10 proc.	
		Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Kultury ZSRR 100,4	Obniżka kosztów własnych produkcji przemysłowej wyniosła w pierwszym półroczu 1953 roku około 4 procent.	
		Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Ochrony Zdrowia ZSRR 95		
		Ministerstwa Przemysłu Miejskowego oraz Ministerstwa Przemysłu Miejskowego i Opalowego Republik Związkowych 100,7		
		Spółdzielczość wiejska 99,3		
			Produkcja ważniejszych wyrobów przemysłowych zwiększyła się w pierwszym półroczu 1953 roku w porównaniu z pierwszym półroczem 1952 w sposób następujący:	
			Ministerstwo Przemysłu Hutniczego 99	
			Ministerstwo Przemysłu Węglowego 100,1	
			Ministerstwo Przemysłu Naftowego 100,5	
			Ministerstwo Przemysłu Chemicznego 102	
			Ministerstwo Elektrowni i Przemysłu Elektrycznego 101	
			Ministerstwo Budowy Maszyn i Ciężkich 100,2	

I. Wykonanie planu produkcji w przemyśle

Plan globalnej produkcji przemysłowej na pierwsze półrocze wykonany został w 100 proc. Poszczególne ministerstwa wykonywały plan globalnej produkcji przemysłowej na pierwsze półrocze 1953 r. w sposób następujący:

II. Wzrost produkcji przemysłowej

Produkcja ważniejszych wyrobów przemysłowych zwiększyła się w pierwszym półroczu 1953 roku w porównaniu z pierwszym półroczem 1952 w sposób następujący:

W Kazachstanie została niedawno uruchomiona potężna Ust-Kamenogorsk Elektrownia Wodna na rzece Irtysz — jedna z wielkich budowli komunizmu. Dzięki uruchomieniu Ust-Kamenogorskiej Elektrowni Wodnej globalna produkcja przemysłowa obwodu uszchodnio - kazachstańskiego wzrosła kilkakrotnie w ciągu bieżącej pięcioletki, a produkcja energii elektrycznej we wschodnim Kazachstanie zwiększyła się 2,5 raza. Na zdjęciu: fragment Ust-Kamenogorskiej Elektrowni Wodnej. Fot — CAF

Przekazanie festiwalowej sztafety młodzieży CSR

— manifestacją braterstwa i solidarności w walce o pokój i przyjaźń między narodami

W dniu 17 bm. centralna sztafeta festiwalowa z meldunkami i podziwieniami dla uczestników IV Festiwalu Jechała z Kielce przez Kraków do Stalino, gdzie została serdecznie powitana przez dziesiątki tysięcy młodzieży.

Przed lipcowym świętem

Wartami produkcyjnymi masy pracującej wyrażają przywiązanie do Ludowej Ojczyzny

Delegat na Festiwal kol. Łucki pierwszy zawiesił czerwony proporzeczek

Na walcie produkcyjnej w Zakładach M-5 im. Feliksa Dzierżyńskiego we Wrocławiu już wczorajszym rankiem jeden z pierwszych stanów członkowie ZMP-owskich. Wybrany delegatem na IV Światowy Festiwal Młodzieży w Bukareszcie, produjący brygadziści Jerzy Łucki, pierwszy zawiesił na swej frezarcie czerwony proporzeczek z napisem „Warta na cześć 22 Lipca”.

Tysiące robotników pełni warty produkcyjne w woj. warszawskim. W Zakładach Mechanicznych „Ursus”, dla uczczenia Święta 22 Lipca warty produkcyjne zaciągnęło już ok. 2 tys. robotników. Dalsze zgłoszenia z poszczególnych działów tych Zakładów napływają nieustannie. Zobowiązani pracownicy „Ursusa” mają głównie na celu zwiększenie wydajności pracy, a co za tym idzie — dostarczenie rolnictwu największej liczby traktorów.

Ponad 2 tysiące robotników rolnych woj. poznańskiego na lipcowych posterunkach

W miarę zbliżania się Święta 22 Lipca robotnicy PGR — członkowie brygad polowych, traktorzysty i kombajnery — coraz liczniej zaciągają warty produkcyjne przy pracach żniwno-omłotowych, postanawiając w czasie pełnienia wart pracować jeszcze wydajniej niż dotychczas.

Uroczyste akademie w całym kraju przed Świętem Odrodzenia

W licznych zakładach pracy i instytucjach w dalszym ciągu odbywają się akademie dla uczczenia Święta 22 Lipca oraz Pierwszej rocznicy uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Zgromadzeni na nich robotnicy i pracownicy umysłowi dokonując przeglądu osiągnięć 9 lat Polski Ludowej manifestują jednocześnie swe głębokie przywiązanie do Partii i Rządu.

Centralna Akademia ku czci 410 rocznicy urodzin M. Kopernika

Z Inicjatywą Komitetu Obchodów Roku Kopernikowskiego, nad którym protektorat objął Prezes Rady Ministrów Bolesław Bierut, odbyła się w dniu 18 bm. w Teatrze Polskim w Warszawie uroczysta Akademia ku czci genialnego uczonego polskiego.

Lekkoatleci Węgier startują na zawodach w Warszawie

Na stadionie Wojska Polskiego w Warszawie rozpoczęły się w sobotę 18 bm. zawody lekkoatletyczne z udziałem czołowych sportowców Polski i Węgier. Zawody odbywają się pod hasłami IV Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów i stanowią niejako eliminację naszych czołowych sportowców przed występami w Bukareszcie w czasie sportowych przyjacielskich spotkań młodzieży całego świata.

Zarząd Główny ZMP wzywa: Młodzieży, do walki ze stonką ziemniaczaną!

Do Kół ZMP i młodzieży na wsi! Zetempowcy i harcerze! Dziewczęta i chłopcy!

Zwracamy się do was w ważnej sprawie. Naszym uprawom ziemniaczanym zagrożilo wielkie niebezpieczeństwo — stonka ziemniaczana.

Każdy z was rozumie, jakie znaczenie w gospodarstwie rolnym odgrywa ziemniak. Są one naszym podstawowym produktem żywnościowym i stanowią niezbędne źródło paszy dla hodowli.

Niebezpieczeństwo stonki szybko się rozszerza, szczególnie w ostatnich tygodniach. Obejmuje ona coraz to nowe tereny. Daje się to dlatego, że nie cała ludność w naszym kraju, a przede wszystkim ludność wiejska, uświadomiła sobie, jakie szkody może spowodować stonka, jeżeli jej nie zniszczymy.

Pamiętajcie, że lekceważenie niebezpieczeństwa stonki, zaniedbywanie walki z nią — leży w interesie wrogów naszej Ojczyzny, którzy próbują zaszkodzić naszemu pokojowemu budownictwu.

Winnicie pamiętać o tym, że 20 par stonki wraz ze swym potomstwem potrafi całkowicie zniszczyć w ciągu roku 1 ha ziemniaków. Nie zniszczy stonki na jednym małym polku może rozprzestrzenić się na setki i tysiące hektarów.

Zeby obronić nasze ziemniaki przed stonką, musimy zniszczyć ją całkowicie. Do walki z nią muszą stanąć przede wszystkim wszyscy chłopcy, spółdzielcy, robotnicy rolni, młodzież, dzieci.

Państwo Ludowe daje sprzęt, środki chemiczne, fachowców — wszystko co potrzebne dla zniszczenia stonki.

CHŁOPCY I DZIEWCZĘTA ZE WSI, SPÓŁDZIELNI PRODUCYJNYCH I PGR-ÓW! ZETEMPOWCY I NIEZORGANIZOWANI — JUNACY SP I HARCErze!

Rzuczone przez Zarząd Główny ZMP wezwaniu do młodzieży w walce ze stonką ziemniaczaną, a szczególnie przed organizacjami wiejskimi, zadanie: niezobowiązującego zapoznania młodzieży z treścią wezwania, a następnie poprowadzenia młodzieży do walki ze stonką ziemniaczaną.

Zadaniem aktywistów zetempowskich, zarządów kół, zarządów gminnych i powiatowych jest tworzenie młodzieżowych brygad likwidacyjnych, kierowanie ich pracą, tworzenie drużyn technicznych do likwidacji wykrytych ognisk stonki, mobilizowanie jak najszerszych rzesz młodzieży do niesienia pomocy miejscowym władzom w zwalczaniu groźnego dla naszego rolnictwa szkodnika.

Obecni byli przedstawiciele Korpusu Dyplomatycznego aktywowani w Polsce.

W akademii uczestniczyli licznie przybyli na uroczystości kopernikowskie goście zagraniczni — przedstawiciele Światowej Rady Pokoju — czołowi działacze ruchu obrotów pokoju i wybitni naukowcy.

Akademii przewodniczył Wiceprezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz.

Po odegraniu hymnu narodowego akademie zgaśli wiceprezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz, wygłaszając przemówienie, które zebrani przyjęli gorącymi okłaskami.

Walka ze stonką szczególnie ważnym zadaniem rad narodowych

Mimo wyraźnych postanowień uchwały Prezydium Rządu w sprawie zwalczania stonki, w woj. warszawskim.

Sprawa nasilenia walki ze stonką ziemniaczaną, zmobilizowania do tej ważnej akcji ogółu mieszkańców wsi, ma w obecnym okresie szczególne znaczenie.

Według oceny Ministerstwa Rolnictwa, przyniada rad narodowych oraz pełnomocnicy akcji przeciwstonkowej w części województw w dalszym ciągu zaniebują „we” obowiązki. Jaskrawo występuje to np. w woj. warszawskim.

Sprawa nasilenia walki ze stonką ziemniaczaną, zmobilizowania do tej ważnej akcji ogółu mieszkańców wsi, ma w obecnym okresie szczególne znaczenie.

Przed radami narodowymi wszystkich szczebli oraz przed pełnomocnikami akcji przeciw-

„Zwycięstwo należy do Was”

Jaroslav Iwazkiewicz

Literat, przewodniczący PKOP członek Światowej Rady Pokoju

Na ostatniej sesji Światowej Rady Pokoju w Budapeszcie mówiliśmy wiele o Festiwalu Młodzieży...

W kolejnych etapach obrony pokoju młodzież na całym świecie odgrywa wielką rolę. Zapal, ofiarność i bezkompromisowość...

Niech żyje pokój!

Eugenia Krassowska

Wiceminister Szkolnictwa Wyższego

W końcu sierpnia rozpocznie się III Światowy Kongres Studentów.

witac będzie delegatów na Kongres z całego świata...

Naród nasz bowiem nade wszystko ceni pokój, wolność, twórczą pracę i braterską współpracę...

Naród nasz, nasz ludowy Rząd i jego Premier, Bolesław BIERUT, gorącą prośbą i miłością otaczają młodzież.

Nasze szkoły i uniwersytety wychowują młodzież w poszanowaniu i szacunku dla osiągnięć kulturalnych wszystkich narodów...

Młodzież nasza uczy się tej prawdy, że każdy naród ma prawo urządzać sobie życie polityczne, gospodarcze i kulturalne według własnego życzenia...

Wiara w zwycięstwo idei wolności i pokoju uskrzydla pracę naszej młodzieży. Stoją przed nią otworem wszystkie możliwości zdobycia wykształcenia...

Młodzież polska studiuje na wyższych uczelniach po to, aby budować dla narodu, dla siebie, dla całej ludzkości nowy, sprawiedliwy świat...

Studenci polscy z dumą i radością podzielają się swymi osiągnięciami w nauce i w pracy z przyjaciółmi...

mi z całego świata; z dumą i radością pokazują im, jak szybko zmienia się z ruin nasz kraj...

Serduszkiem pozdrawiam wszystkich Delegatów na III Światowy Kongres Studentów i tych zrzeszonych w bliską sześciomilionową Międzynarodową Związek Studentów...

Kierujecie się głębokim przeświadczeniem, że sprawa przyszłości młodzieży nierozdzielnie łączy się ze sprawą wolności i pokoju na całym świecie.

Wierzę, że łączy Was z milionami młodzieży na całym świecie w febrycznych i zakładowych pracach, w miłości i w usi, walczącej o prawo do życia, godne człowieka XX wieku.

W tej sytuacji szczególnego znaczenia nabiera zbliżający się Światowy Festiwal Młodzieży. Będzie on wielką manifestacją na rzecz pokoju i przyjaźni między narodami.

Walczyć z ciałem i duszą, wstawiając w życie z sercem pełnym nadziei zjednoczona jest jeszcze bardziej, aby bronić swego życia i swego przyszłości przed niebezpieczeństwem wojny.

Niech potężnie zabrzmie głos młodzieży całego świata w obronie pokoju! Niech ponad głosy prowokatorów wojennych wzniesie się triumfalnie usłany hymn młodzieści, śpiew pokoju i przyjaźni!

Zofia Wasilkowska

Wiceprzewodnicząca Zarządu Głównego Ligii Kobiet, Członek Światowej Rady Pokoju

Kobiety polskie gorąco witają zbliżający się Światowy Festiwal Młodzieży. Matki, które zaczęły o-

klrucieństwa wojny i chcą przed nami uchronić synów i siostry córki, sercem będą w tych dniach w Bukareszcie...

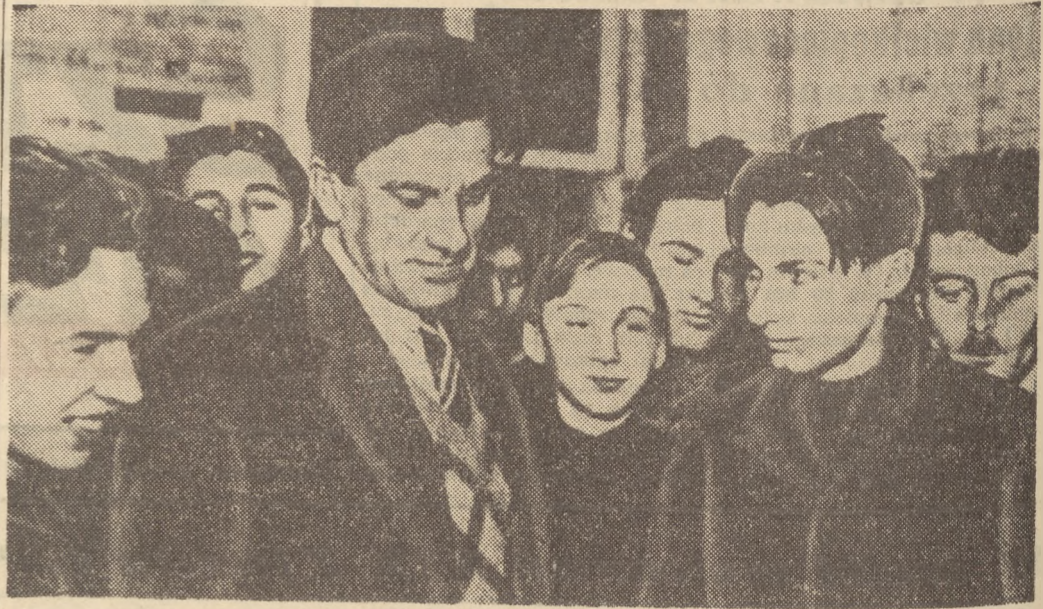
Polska młodzież, dziewczęta polskich miast i wsi z dumą przyjmowała Festiwal swój wielki wkład w pokojowe budownictwo naszego kraju...

Obrazy niedawno odbytej budapeszteńskiej sesji Światowej Rady Pokoju wyказaly, jak potężny i powszechny stał się ruch na rzecz pokojowego rozwiązania spornych problemów międzynarodowych.

W tej sytuacji szczególnego znaczenia nabiera zbliżający się Światowy Festiwal Młodzieży. Będzie on wielką manifestacją na rzecz pokoju i przyjaźni między narodami.

Walczyć z ciałem i duszą, wstawiając w życie z sercem pełnym nadziei zjednoczona jest jeszcze bardziej, aby bronić swego życia i swego przyszłości przed niebezpieczeństwem wojny.

Niech potężnie zabrzmie głos młodzieży całego świata w obronie pokoju! Niech ponad głosy prowokatorów wojennych wzniesie się triumfalnie usłany hymn młodzieści, śpiew pokoju i przyjaźni!

Włodzimir Majakowski w otoczeniu młodych pisarzy radzieckich na wystawie „20 lat pracy Majakowski” w 1930 roku. Fot. — CAF

Agitator rewolucji

18 lipca bieżącego roku mia 60 rocznica urodzin wielkiego piewcy rewolucji proletariackiej, twórcy nowej socjalistycznej poezji — Włodzimierza Majakowskiego.

Majakowski nie tylko przywrócił słowu poetycki ład i siłę rewolucyjnego wyrazu, ale podniósł je na trybunę agitatora. Rewolucyjny treść poetycki dał komunikatywną i dostępną formę.

Poezja Majakowskiego to niespotykany dotychczas w historii literatury wielki przykład sluzenia interesom mas pracujących.

Poezja Majakowskiego to nieugięta wiara w zwycięstwo socjalizmu, to niespokojny, gospodarski, partyjny stosunek do życia, to zacięta walka o nowego człowieka, o nowy ład społeczny.

Zbyt mało się w nas wie o wczesnej młodości poety, chociaż wydarzenia z tego okresu rzucają pewne światło na rozwój jego drogi poetyckiej.

Mając lat piętnaście Majakowski bierze aktywny udział w pracy nielegalnej SDPRR. Przychodzi do partii w okresie reakcji stolicyńskiej, w okresie wzmożonych represji.

Pracuje z oddaniem, nie zawodzi jej zaufania. Trudna i skomplikowana była droga poety od tragedii „Włodzimir Majakowski” do poematu „Włodzimir Lenin”, ale w rozwoju tej drogi doświadczenia wczesnej młodości nieopóźniły odegrały rolę.

Poniżej zamieszczamy materiały dotyczące wczesnej młodości Włodzimierza Majakowskiego.

„Rok 1908. Wstąpiłem do SDPRR (bołszewików). Zdawałem egzamin w podziemnym zakładzie handlowo — przemysłowym. Zdałem. Agitator. Poszedłem do piekarni potem do drukarni i wszedłem do drukarni. Na konferencji miejskiej wybrano mnie do MK... Natomiast towarzyszem Konstancjum... 29 marca 1908 r. wypadłem z rękami w zadzki w Gruzinki. Nasza nielegalna drukarnia. Jednym notes. Z adresem, o tuwarnej sprawie... Sednia śledczy Waldonowski (udał się za chytrego) zmienił mnie do pisania pod dyktando. Oskarża się o pisanie odepzu. Beznadziejnie przekreślono dyktando. Pisałem „socjaldemokratyzm”.

„Zamieszkuje w marcu 1908 roku w Moskwie brał udział w zbrodniach stowarzyszeniu moskiewskiej organizacji rosyjskiej socjaldemokratycznej partii, która za jego wodzą stawiała za najbliższy cel swe działalności zmianę na drodze przemocy ustanozonego przez podstarżone prawa systemu rządzenia w Rosji drogą organizacji zbrojnego powstania... (Z aktu oskarżenia doręczonego Wł. Majakowskiemu 28 kwietnia 1909 roku w miesiąc po zwolnieniu z drugiego aresztu).

„Wysłany pod nadzór policyjny do Naryuskiego kraju w Tomskiej gubernii na lat 3”. (Decyzja Moskiewskiej Ochronki o Majakowskim z 28 kwietnia 1909 roku w sprawie niewykonania warunków skierowanego do ochrony). Rezolucja na podaniu: „Przenieść do więzienia etapowego do pojedyńki”.

„Wysłany pod nadzór policyjny do Naryuskiego kraju w Tomskiej gubernii na lat 3”. (Decyzja Moskiewskiej Ochronki o Majakowskim z 28 kwietnia 1909 roku w sprawie niewykonania warunków skierowanego do ochrony). Rezolucja na podaniu: „Przenieść do więzienia etapowego do pojedyńki”.

„Wysłany pod nadzór policyjny do Naryuskiego kraju w Tomskiej gubernii na lat 3”. (Decyzja Moskiewskiej Ochronki o Majakowskim z 28 kwietnia 1909 roku w sprawie niewykonania warunków skierowanego do ochrony). Rezolucja na podaniu: „Przenieść do więzienia etapowego do pojedyńki”.

„Wysłany pod nadzór policyjny do Naryuskiego kraju w Tomskiej gubernii na lat 3”. (Decyzja Moskiewskiej Ochronki o Majakowskim z 28 kwietnia 1909 roku w sprawie niewykonania warunków skierowanego do ochrony). Rezolucja na podaniu: „Przenieść do więzienia etapowego do pojedyńki”.

„Wysłany pod nadzór policyjny do Naryuskiego kraju w Tomskiej gubernii na lat 3”. (Decyzja Moskiewskiej Ochronki o Majakowskim z 28 kwietnia 1909 roku w sprawie niewykonania warunków skierowanego do ochrony). Rezolucja na podaniu: „Przenieść do więzienia etapowego do pojedyńki”.

„Wysłany pod nadzór policyjny do Naryuskiego kraju w Tomskiej gubernii na lat 3”. (Decyzja Moskiewskiej Ochronki o Majakowskim z 28 kwietnia 1909 roku w sprawie niewykonania warunków skierowanego do ochrony). Rezolucja na podaniu: „Przenieść do więzienia etapowego do pojedyńki”.

„Wysłany pod nadzór policyjny do Naryuskiego kraju w Tomskiej gubernii na lat 3”. (Decyzja Moskiewskiej Ochronki o Majakowskim z 28 kwietnia 1909 roku w sprawie niewykonania warunków skierowanego do ochrony). Rezolucja na podaniu: „Przenieść do więzienia etapowego do pojedyńki”.

Spotkanie przyjaciół

W chwili, kiedy czytacie te słowa po bezkresnych przestrzeniach Syberii...

Kilka dni temu pociąg tę minął granicę radziecko-chińskiego. Na dalekiej radzieckiej stacji pogranicznej Otopor — nastąpiło pierwsze spotkanie gości zagranicznych z ludnością radziecką.

„An na stację wjeżdża pierwszy pociąg. Pociągami tymi jadą delegaci młodzieży Vietnamskiej Republiki Demokratycznej, walczącej o narodo Patet-Lao, Tailandu, a także pierwsza grupa delegatów Chińskiej Republiki Ludowej i Koreńskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

Góście wychodzą na peron. Witają ich piękni i przepięknie polne kwiaty — ci nieodłączni towarzysze szczerych przyjacielskich spotkań.

Powitania, podarki, uściski rąk. Rozbierają się w przywitań. Chińczycy śpiewają po rosyjsku. „Silnik strama maja radnaja”... Inni podchwytyją pieśń jak sztafeta. Śpiewają popularną pieśń ludzi pracy o jednolici narodów świata...

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

beryskiej. Oto i Czyta. Młodzież Czyty wysłała na dworzec, aby powitać gości. Nad placem przed stacją lopotąca na wietrze różnokolorowe sztandary zaprzysiężonych krajów.

U stóp pomnika Lenina rozpoczyna się krótka, uroczysty wiec. A w kilka minut później nad placem wzbija się pieśń. Młodzież różnych narodów śpiewa o swojej niewzruszonej przyjaźni: „Naprzód młodzieży świata, nasz braterski połączmy dziś marsz...”

Milknie jedna pieśń, rozbrzmiewa druga, później trzecia... Długo potem nie milkną przedziałach ożywione rozmowy. Młodzi pasażerowie z zaciekawieniem mówią o spotkaniu w Czywie, oglądają otrzymane w prezencie książki i znaczki komsomolskie.

Koncert skończył się późno po północy. Wykonane zostały liczne tańce ludowe i pieśni — chińskie, koreańskie, vietnamskie, tailandzkie, wszystkie oryginalne i barwne.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Zdaje się, że jest nas coraz więcej”

Jest nas coraz więcej”

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

„Za oknem, jak fragmenty niekończącego się filmu, zmieniają się widoki syberyjskiego krajobrazu. Coraz to nowe stacje, nowe wrażenia.

Advertisement for 'NOWOŚCI „KSIĄŻKI I WIEDZY”' listing various books and prices.

Z historii antypolskiej działalności Watykanu

Z Krzyżakami przeciw Polsce

WATYKAN popiera dziś wojenne, zaborcze, antypolskie plany amerykańskiego imperia... Historia antypolskiej działalności Watykanu, w tym o Krzyżakach przeciw Polsce.

Handel odpustami

Z korespondencji dyplomatycznej znamy wiele skarg króla Zygmunta Starego na wroga postawę papieża wobec Polski. Handel odpustami, w tym o Krzyżakach przeciw Polsce.

Patriotyczne duchowieństwo przeciw Krzyżakom

Krzyżacy, którym udało się z diecezji chełmskiej, postanowili powtórzyć ten sam manewr z diecezji plockiej. Patriotyczne duchowieństwo przeciw Krzyżakom.

Ekspresz mknie po ziemi sy-

Dr. ANDRZEJ NOWICKI

Tadeusz Kilimik — młody spółdzielca z Jaroszewic

Kilimik pochodzi z terenów wesołych. Gdzieś tam pod Tarnopollem gospodarzyła w dwóch hektarach, w ciężkim trudzie i poacie jego matka. „Ciężko było, — wspomina Kilimik. — Nie było czym obrazić ziemi, trzeba było odrobić kulaków za uprawę”.

Niby w kalejdoskopie przesuwały się przed oczyma Kilimika obrazy dziecinstwa, lat młodzieńczych, ostatniej wojny.

W roku 1944 18-letni chłopak przediera się przez front i wstepuje do zorganizowanej w Związku Radzieckim i Armii Wojska Polskiego.

Piękny, chlubny szlak przeszedł młody żołnierz. **Bug — Warszawa — Bydgoszcz — Kolobrzeg — Berlin.** Tysiące takich jak Tadeusz Kilimik wywalczyły przy boku żołnierza radzieckiego wolność. Wyrwali z wiekowej niewoli przetrzępane nad Odrą i Nysą.

W 1946 roku matka Kilimika wyjeżdża na te ziemie i osiedla się w Nowych Jaroszewicach pow. Boleśław. W rok po jej przyjeździe Kilimik wraca z wojska, przyjeżdża do Jaroszewic i pomaga swojej matce w prowadzeniu gospodarstwa. Gospodarstwo dzięki pomocy państwa, które przydzieliło mu i udzieliło pożyczki, zaczyna stawać na nogi.

W nielatywnej codziennej pracy rozwijał w gospodarstwie Kilimik. I choć słońca mu coraz lepiej, ciągle czuł, że jednak czegoś mu brakuje; że szarpanie się w pojedynkę nie przynosi mu zadowolenia, nie daje spodziewanych rezultatów. Kilimik zaczyna myśleć o spółdzielni produkcyjnej.

Wielką księżką i gazetę, a po zdemobilizowaniu przyjaźń z sekretarzem i innymi członkami Partii, stała rozmowy, narady, dyskusje, pilne czytanie pręnumerowanych pism, uważne śledzenie za rozwójem życia w kraju — nieustannie podnosiły świadomość polityczną Kilimika, nieustannie chętnie go napród i kierowały krokami tego matorośnego chłopca, pomagały mu lepiej rozumieć politykę Partii i Rządu na wsii polskiej, głębiej i dalej patrzeć na świat.

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

— **Wiesz ty co —** odezwał się do chwili Szargorowski. — Z siebie jednego spółdzielni nie będzie. Trzeba zachęcić i przekonanie innych, i to jak najszybciej. Ty musisz w tym pomóc, ty musisz agitować innych chłopów!

Wojksu, książki i gazety, a po zdemobilizowaniu przyjaźń z sekretarzem i innymi członkami Partii, stała rozmowy, narady, dyskusje, pilne czytanie pręnumerowanych pism, uważne śledzenie za rozwójem życia w kraju — nieustannie podnosiły świadomość polityczną Kilimika, nieustannie chętnie go napród i kierowały krokami tego matorośnego chłopca, pomagały mu lepiej rozumieć politykę Partii i Rządu na wsii polskiej, głębiej i dalej patrzeć na świat.

Wojksu, książki i gazety, a po zdemobilizowaniu przyjaźń z sekretarzem i innymi członkami Partii, stała rozmowy, narady, dyskusje, pilne czytanie pręnumerowanych pism, uważne śledzenie za rozwójem życia w kraju — nieustannie podnosiły świadomość polityczną Kilimika, nieustannie chętnie go napród i kierowały krokami tego matorośnego chłopca, pomagały mu lepiej rozumieć politykę Partii i Rządu na wsii polskiej, głębiej i dalej patrzeć na świat.

Wojksu, książki i gazety, a po zdemobilizowaniu przyjaźń z sekretarzem i innymi członkami Partii, stała rozmowy, narady, dyskusje, pilne czytanie pręnumerowanych pism, uważne śledzenie za rozwójem życia w kraju — nieustannie podnosiły świadomość polityczną Kilimika, nieustannie chętnie go napród i kierowały krokami tego matorośnego chłopca, pomagały mu lepiej rozumieć politykę Partii i Rządu na wsii polskiej, głębiej i dalej patrzeć na świat.

Wojksu, książki i gazety, a po zdemobilizowaniu przyjaźń z sekretarzem i innymi członkami Partii, stała rozmowy, narady, dyskusje, pilne czytanie pręnumerowanych pism, uważne śledzenie za rozwójem życia w kraju — nieustannie podnosiły świadomość polityczną Kilimika, nieustannie chętnie go napród i kierowały krokami tego matorośnego chłopca, pomagały mu lepiej rozumieć politykę Partii i Rządu na wsii polskiej, głębiej i dalej patrzeć na świat.

Wojksu, książki i gazety, a po zdemobilizowaniu przyjaźń z sekretarzem i innymi członkami Partii, stała rozmowy, narady, dyskusje, pilne czytanie pręnumerowanych pism, uważne śledzenie za rozwójem życia w kraju — nieustannie podnosiły świadomość polityczną Kilimika, nieustannie chętnie go napród i kierowały krokami tego matorośnego chłopca, pomagały mu lepiej rozumieć politykę Partii i Rządu na wsii polskiej, głębiej i dalej patrzeć na świat.

Wojksu, książki i gazety, a po zdemobilizowaniu przyjaźń z sekretarzem i innymi członkami Partii, stała rozmowy, narady, dyskusje, pilne czytanie pręnumerowanych pism, uważne śledzenie za rozwójem życia w kraju — nieustannie podnosiły świadomość polityczną Kilimika, nieustannie chętnie go napród i kierowały krokami tego matorośnego chłopca, pomagały mu lepiej rozumieć politykę Partii i Rządu na wsii polskiej, głębiej i dalej patrzeć na świat.

Wojksu, książki i gazety, a po zdemobilizowaniu przyjaźń z sekretarzem i innymi członkami Partii, stała rozmowy, narady, dyskusje, pilne czytanie pręnumerowanych pism, uważne śledzenie za rozwójem życia w kraju — nieustannie podnosiły świadomość polityczną Kilimika, nieustannie chętnie go napród i kierowały krokami tego matorośnego chłopca, pomagały mu lepiej rozumieć politykę Partii i Rządu na wsii polskiej, głębiej i dalej patrzeć na świat.

Wojksu, książki i gazety, a po zdemobilizowaniu przyjaźń z sekretarzem i innymi członkami Partii, stała rozmowy, narady, dyskusje, pilne czytanie pręnumerowanych pism, uważne śledzenie za rozwójem życia w kraju — nieustannie podnosiły świadomość polityczną Kilimika, nieustannie chętnie go napród i kierowały krokami tego matorośnego chłopca, pomagały mu lepiej rozumieć politykę Partii i Rządu na wsii polskiej, głębiej i dalej patrzeć na świat.

Wojksu, książki i gazety, a po zdemobilizowaniu przyjaźń z sekretarzem i innymi członkami Partii, stała rozmowy, narady, dyskusje, pilne czytanie pręnumerowanych pism, uważne śledzenie za rozwójem życia w kraju — nieustannie podnosiły świadomość polityczną Kilimika, nieustannie chętnie go napród i kierowały krokami tego matorośnego chłopca, pomagały mu lepiej rozumieć politykę Partii i Rządu na wsii polskiej, głębiej i dalej patrzeć na świat.

Wojksu, książki i gazety, a po zdemobilizowaniu przyjaźń z sekretarzem i innymi członkami Partii, stała rozmowy, narady, dyskusje, pilne czytanie pręnumerowanych pism, uważne śledzenie za rozwójem życia w kraju — nieustannie podnosiły świadomość polityczną Kilimika, nieustannie chętnie go napród i kierowały krokami tego matorośnego chłopca, pomagały mu lepiej rozumieć politykę Partii i Rządu na wsii polskiej, głębiej i dalej patrzeć na świat.

Kiedyś na zebraniu urządzili spółdzielcy, żeby napisać list do towar. Rokossowskiemu. Wiele z nich walczyło pod jego dowództwem. Napisałi o swej spółdzielni, która nosi chlubną nazwę I Armii WP, o swej pracy, pierwszych osiągnięciach i kłopotach.

Marszałek Rokossowski podarował spółdzielcom ciężarowego Ziśa. Wielką to była wdzięczność i radość. Strasznie się przydał spółdzielcom samochód.

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Po jakimś czasie rozeszła się wśród spółdzielców wieść.** **Że Jan Jana złożył prośbę o przyjęcie go do spółdzielni.** Podobno dobała mu się wspólna praca.

Jana został traktorzystą. Traktor nauczył się prowadzić będąc na robotach w Niemczech. A teraz, kiedy spółdzielnia posiada własny traktor, Jana chodzą koło niego, oliwi i czyści. Traktor musi zawsze służyć, musi zawsze być gotowy do pracy.

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

— **Przysiężycie tu i pomogli nam —** cierpko powiedział do niego wtedy Kilimik. **Jana przyśiędł.** **Pomagał pierwszego dnia, przysiędł na drugi, choć nikt go o to nie prosił, pracuje już trzeci dzień...**

W pałacu Radziwiłłów w Jadowiszcze (wój. warszawskiej), który oddany został do dyspozycji młodzieży, mieści się obecnie Ośrodek Szkoleniowy dla wiejskiego ośrodka kulturalno-światowego. — foto Tymiński

Młodzi racjonalizatorzy w walce o plan

Usprawnienia młodych robotników WSM w Łodzi skracają czas produkcji różnych asortymentów

Racjonalizatorzy WSM w Łodzi pracują nad dalszym zwiększeniem wydajności, jakości oraz bezpieczeństwa i higieny pracy. Do wybitnych racjonalizatorów WSM-u należą: kierownik I Zespołu Pomiarów — **Tadeusz Brzęczyka** oraz ślusarz — **Józef Lesniowski**.

Obok starszych wiekiem i doświadczonych racjonalizatorów WSM-u rosną i równają do produkujących także młodzi robotnicy. Młody tokarz zetempowicie **Ryszard Buhl** złożył ostatnio wniosek, aby dotychczasowe gwintowanie śrub na gwintownicy przeniesić na walcarki. Projekt został zastosowany i w wyniku usprawnienia, czas gwintowania śrub zmniejszył się o 1 minutę na 3/10 minuty. Innym poważnym osiągnięciem Buhla jest usprawnienie polegające na likwidacji „sercówki” przy szlifowaniu łeczek i osi pompek. „Sercówka” została zastąpiona specjalnie skonstruowanym uchwytem, który pozwala na zmniejszenie czasu przy obróbce każdej sztuki z 4,1 na 2,5 minuty. Dzięki tym usprawnieniom fabryka uzyskała około 20 tysięcy złotych oszczędności rocznie, zwiększając jednocześnie możliwości produkcyjne.

Ponadto Buhl opracował wiele usprawnień zwiększających bezpieczeństwo i higienę pracy. Wykonał on specjalne pomieszczenie dla kompresora, wewnątrz wyłożone wójtakiem, który tłumi silne dudnienie maszyny, działające ujemnie na

torów pomaga w realizacji długookresowych zobowiązań.

Młody majster Stanisław Białordzki z W-1 opracował przeszło 30 nowych pomysłów. Wiele z nich dotyczy masywnego wykorzystania surowca przy obróbce. Na niektóre asortymenty wykonane na rowlinkowkach wymagały materiału o średnicy nawet 8 mm. Dzięki zaś usprawnieniu Białordzkiego wystarcza obecnie stosownie 6 a nawet 5 milimetrów. Oczywiście jest podwójna: zmniejsza się zużycie surowca i czas wykonania asortymentu. Obróbka asortymentów według pomysłu Białordzkiego jest już w Pałacu szerokopopularna.

21-letni elektryk **Franciszek Kwak** opracował specjalny wyłącznik do maszyn. Dotychczas maszyny poruszane za pomocą elektryczności „kreśliły się” nawet wtedy, gdy nie były obciążone pracą. Marnowało się przy tym wiele energii elektrycznej, bardziej zużywała się maszyna. Pomysł Kwaka polega na tym, że dzięki zastosowaniu wyłącznika „niezastrudniona” maszyna — automatycznie się zatrzymuje. Wyłącznik pozwoli więc zużyć energię elektryczną tylko wtedy, gdy jest potrzebna. Obecnie 97 młodych racjonaliza-

torów pomaga w realizacji długookresowych zobowiązań.

Młody majster Stanisław Białordzki z W-1 opracował przeszło 30 nowych pomysłów. Wiele z nich dotyczy masywnego wykorzystania surowca przy obróbce. Na niektóre asortymenty wykonane na rowlinkowkach wymagały materiału o średnicy nawet 8 mm. Dzięki zaś usprawnieniu Białordzkiego wystarcza obecnie stosownie 6 a nawet 5 milimetrów. Oczywiście jest podwójna: zmniejsza się zużycie surowca i czas wykonania asortymentu. Obróbka asortymentów według pomysłu Białordzkiego jest już w Pałacu szerokopopularna.

21-letni elektryk **Franciszek Kwak** opracował specjalny wyłącznik do maszyn. Dotychczas maszyny poruszane za pomocą elektryczności „kreśliły się” nawet wtedy, gdy nie były obciążone pracą. Marnowało się przy tym wiele energii elektrycznej, bardziej zużywała się maszyna. Pomysł Kwaka polega na tym, że dzięki zastosowaniu wyłącznika „niezastrudniona” maszyna — automatycznie się zatrzymuje. Wyłącznik pozwoli więc zużyć energię elektryczną tylko wtedy, gdy jest potrzebna. Obecnie 97 młodych racjonaliza-

Traktor i biurokraci...

— **Czy wiesz do czego służy traktor?**

— **E, jakie ty zadajesz pytania? Przecież to na pytanie i dziecko udzieli ci odpowiedzi.** Traktor zastępuje człowieka przy wielu pracach. Niemalże usługi oddaje w transporcie.

— **A teraz powiedz mi do czego służy traktor w naszym PGR-ze?**

— **W naszym PGR-ze traktor służy do celów dekoracyjnych.** Normalnie traktor powinien zastępować człowieka przy pracach polowych, a u nas człowiek zastępuje pracę traktora. I jeszcze jedna rzecz różnica: u nas człowiek od rana do wieczora pracy się na słońcu przy żniwach, a traktor stoi od dwóch tygodni w cieniu pod drzewem.

Taką rozmowę prowadziło dwóch młodych robotników w PGR-ze w Kolbuszowej, zespół Zawada.

W całym kraju trwają żniwa. Żniwa te w szeregach powinny przebiegać sprawnie i szybko. Dlatego też do akcji żniwno-omłotowej powinny być zmobilizowa-

— **Czy wiesz do czego służy traktor?**

— **E, jakie ty zadajesz pytania? Przecież to na pytanie i dziecko udzieli ci odpowiedzi.** Traktor zastępuje człowieka przy wielu pracach. Niemalże usługi oddaje w transporcie.

— **A teraz powiedz mi do czego służy traktor w naszym PGR-ze?**

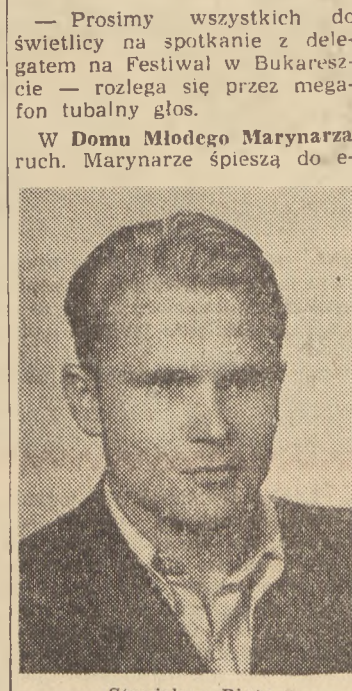
— **W naszym PGR-ze traktor służy do celów dekoracyjnych.** Normalnie traktor powinien zastępować człowieka przy pracach polowych, a u nas człowiek zastępuje pracę traktora. I jeszcze jedna rzecz różnica: u nas człowiek od rana do wieczora pracy się na słońcu przy żniwach, a traktor stoi od dwóch tygodni w cieniu pod drzewem.

Taką rozmowę prowadziło dwóch młodych robotników w PGR-ze w Kolbuszowej, zespół Zawada.

W całym kraju trwają żniwa. Żniwa te w szeregach powinny przebiegać sprawnie i szybko. Dlatego też do akcji żniwno-omłotowej powinny być zmobilizowa-

Spotkanie z delegatem na festiwal

Wśród młodych marynarzy

Stanisław Pieta

— **Prosimy wszystkich do świetlic na spotkanie z delegatem na Festiwal w Bukareszcie —** rozlega się przez megafon tubalny głos.

W Domu Młodego Marynarza ruch. Marynarze spieszą do estetycznej urządzonej świetlicy. Na podłodze piękne dywany. W kątku stał gablot z książkami. Na stole prześliczna chińska waza, napelniona pachnącymi różami. Waze, podarunek chińskiej młodzieży, przywieziony marynarzem z dalekiej podróży do Chin Ludowych, podobnie jak waza egipską wyobrażającą sfinksa, stojącą na gablocie z gazetami i czasopismami. DMM aż słończy się i wozorem przedkładem. I ta przytulna urzędowa świetlica, urządzenie do gier sportowych, śniące posadzki, przyjemne pokoki z widokiem na Zatokę Gdańską i te wykopne pachnące róże w ogrodzie — wszystko to świadczy o wielkiej trosce ludowego rządu o człowieka, o jego zdrowie, o wypoczynek, o kulturalną rozrywkę... Bo w ludowym państwie człowiek jest cenniejszy niż wszystko. Marynarze wycieczą w te po dalekich rejsach.

Za oknami rozsuwała się zmirzech, Płuszcza wody zatoeki, omywając piaszczysty brzeg polskiego wybrzeża...

Stanisław Pieta, delegat młodzieży gdynskiej na Festiwal, opowiada marynarzom o bukareszteńskim spotkaniu.

— **Festiwal będzie wyrazem zespolenia się młodzieży całego świata w walce o pokój, w walce o poprawę bytu młodego pokolenia.** W dni tego wielkiego święta postępuje młodzież wszystkich krajów północną jeszcze mocniejszą niż dotychczas wyczą braterskiej przyjaźni i solidarności. Będziemy dzielić się osiągnięciami w budownictwie socjalistycznym, opowiemy młodzieży z krajów kapitałistycznych o warunkach naszej pracy, o trosce ludowego rządu o młodzież, o wszystkich pracujących. Oni powiedzą nam o swoim życiu, o walce o swoje prawa...

Delegat zamilkł na chwilę... Przed oczyma przesuwały mu się obrazy z własnej przeszłości: smutne dzieciństwo w biednej rzeszowskiej wsi, Pomiechówka u bogatych gospodarzy. Walka chłopów oswiata rzeszowskiego z krzywdą, z wyzyskiem. Strajki... Dobrze zapamiętał te chwile, choć był wtedy jeszcze mały. A po wywołaniu nowo, linowe życie. W 1946 r. Pieta został do ZWM w rodzinnej wsi, w Świdkach. Tam uczył się walczyć o Polskę Ludową, o szczęście dla swojej wsi. W 1947 r. w Ochotniczym Batalionie Od-

— **Prosimy wszystkich do świetlic na spotkanie z delegatem na Festiwal w Bukareszcie —** rozlega się przez megafon tubalny głos.

W Domu Młodego Marynarza ruch. Marynarze spieszą do estetycznej urządzonej świetlicy. Na podłodze piękne dywany. W kątku stał gablot z książkami. Na stole prześliczna chińska waza, napelniona pachnącymi różami. Waze, podarunek chińskiej młodzieży, przywieziony marynarzem z dalekiej podróży do Chin Ludowych, podobnie jak waza egipską wyobrażającą sfinksa, stojącą na gablocie z gazetami i czasopismami. DMM aż słończy się i wozorem przedkładem. I ta przytulna urzędowa świetlica, urządzenie do gier sportowych, śniące posadzki, przyjemne pokoki z widokiem na Zatokę Gdańską i te wykopne pachnące róże w ogrodzie — wszystko to świadczy o wielkiej trosce ludowego rządu o człowieka, o jego zdrowie, o wypoczynek, o kulturalną rozrywkę... Bo w ludowym państwie człowiek jest cenniejszy niż wszystko. Marynarze wycieczą w te po dalekich rejsach.

Za oknami rozsuwała się zmirzech, Płuszcza wody zatoeki, omywając piaszczysty brzeg polskiego wybrzeża...

Stanisław Pieta, delegat młodzieży gdynskiej na Festiwal, opowiada marynarzom o bukareszteńskim spotkaniu.

— **Festiwal będzie wyrazem zespolenia się młodzieży całego świata w walce o pokój, w walce o poprawę bytu młodego pokolenia.** W dni tego wielkiego święta postępuje młodzież wszystkich krajów północną jeszcze mocniejszą niż dotychczas wyczą braterskiej przyjaźni i solidarności. Będziemy dzielić się osiągnięciami w budownictwie socjalistycznym, opowiemy młodzieży z krajów kapitałistycznych o warunkach naszej pracy, o trosce ludowego rządu o młodzież, o wszystkich pracujących. Oni powiedzą nam o swoim życiu, o walce o swoje prawa...

Delegat zamilkł na chwilę... Przed oczyma przesuwały mu się obrazy z własnej przeszłości: smutne dzieciństwo w biednej rzeszowskiej wsi, Pomiechówka u bogatych gospodarzy. Walka chłopów oswiata rzeszowskiego z krzywdą, z wyzyskiem. Strajki... Dobrze zapamiętał te chwile, choć był wtedy jeszcze mały. A po wywołaniu nowo, linowe życie. W 1946 r. Pieta został do ZWM w rodzinnej wsi, w Świdkach. Tam uczył się walczyć o Polskę Ludową, o szczęście dla swojej wsi. W 1947 r. w Ochotniczym Batalionie Od-

mimo kry i niebezpiecznych gór lodowych tankowiec „Karpaty” dotarł do „Sławy”, zapoatrując ją w bunkier i żywność.

...że marynarze z M/S „Batory” pragną zadokumentować swoją solidarność z młodzieżą całego świata walczącą o pokój, i przyjaźń postanowili w własnym zakresie przeprowadzić remonty i konserwację statku.

...że marynarze ze statków „Nowa Huta”, „Miekievicz”, „Waryński”, „Fryderyk Chopin”, „Czech”, „Pias”, „General Walter”, „Hugo Kollataj”, „Jarosław Dąbrowski” i z innych — postanowili skraćć rejsy, podejść do dodatkowych kursów, oszczędzać paliwo i wodę słodką, przyspieszać załadunek i wyładunek, przeprowadzać konserwację i remonty, utrzymując statki w ciągłej gotowości do eksploatacji. W ten sposób marynarze czczą Festiwal.

Marynarz Jan Wielgus mówi trochę nieśmiało. Okazuje się, że łatwiej jest walczyć ze złotmem i pokonywać wielopiętrowe, rozświeczone fale, niż przemawiać wobec wiekszej ilości ludzi. Jego słowa brzmią jednak serdecznie i ciepło, gdy mówi o młodzieży z krajów ciłsiuwy, a brzydą to Murawina na II pięciu da 5 przyspieszonych i 2 szybkościowe wytopu. Piętnasto młodych hutników z tych brzydą walczy z każdą tonę stali i surówki.

— **choć dzielą nas tysiące kilometrów, nasze cele są wspólne: walka o pokój i o szczęście człowieka. Powódźcie im, że nie są sami w walce. My jesteśmy z nimi...**

— **Powiem młodzieży w Bukareszcie, że my budując Polskę Ludową walczymy o to, żeby chłopcy i dziewczęta na całym świecie mogli tak jak my uczyć się, pracować, bawić. Walczymy o ich młodość tak piękna jak nasza.**

Potkiem popłynęły próśby marynarzy do delegata, aby przekazał na Festiwalu: „...że zetempowska załoga T/S „Karpaty” bez przygotowania dokonała niebezpiecznego polarnego rejsu, aby przyjeść z pomocą rybackiej flotylli radzieckiej „Sława”, bariującej na wodach Arktyki. Mimo sztormu i mgły,

Przed Festiwalem sily i radości

Meidunek o ludziach i stali

Wysoki, rosy chłopak z ZMP-owskiej bluzie — to towar **Adam Szupecki**, młody żołnierz z 36-osobowej młodzieżowej brzydą produkcyjnej w hucie „Jedność”. Tow Szupecki wykonuje swą normę średnio w 125 proc. A na zarzewaku nie łatwo jest wykonać 125 proc. normy — praca to jest szczególnie ciężka. Adam mówi, że dla nich brzydą nie ma rzeczy trudnych, ani niemożliwych — a 125 proc. to dopiero początek.

Dlatego właśnie, że Adam Szupecki jest jednym z olbrzymich młodych pionierów, że umie skutecznie walczyć z trudnościami, a jest przy tym uczynnym i koleżeńskim, młodzież Siemianowice wybrała go delegatem na IV Świątyni Festiwalu Młodzieży i Studentów w Bukareszcie. Zaszczęściło to wielki, zaszczęściłoby zobowiązuje. I Adam nie pojedzie z pustymi rękami na Festiwal.

Tow Adam Szupecki dał uzczenia Festiwalu da krajowy 10 ton wyrobów ponad plan, 29 młodych hutników „Jedności” z 8 brzydą młodzieżowych podnieśli swą wydajność o 1 proc. Nie pozostaje w tyle stalownia. Brzydą młodzieżowa i piece — towar. **Tadeusza Różycę** — pierwszego wytopiacza, wykona 4 wytopu przyspieszone i 1 szybkościowy, a brzydą to **Morawina** na II pięciu da 5 przyspieszonych i 2 szybkościowe wytopu. Piętnasto młodych hutników z tych brzydą walczy z każdą tonę stali i surówki.

— **choć dzielą nas tysiące kilometrów, nasze cele są wspólne: walka o pokój i o szczęście człowieka. Powódźcie im, że nie są sami w walce. My jesteśmy z nimi...**

— **Powiem młodzieży w Bukareszcie, że my budując Polskę Ludową walczymy o to, żeby chłopcy i dziewczęta na całym świecie mogli tak jak my uczyć się, pracować, bawić. Walczymy o ich młodość tak piękna jak nasza.**

Potkiem popłynęły próśby marynarzy do delegata, aby przekazał na Festiwalu: „...że zetempowska załoga T/S „Karpaty” bez przygotowania dokonała niebezpiecznego polarnego rejsu, aby przyjeść z pomocą rybackiej flotylli radzieckiej „Sława”, bariującej na wodach Arktyki. Mimo sztormu i mgły,

Wysoki, rosy chłopak z ZMP-owskiej bluzie — to towar **Adam Szupecki**, młody żołnierz z 36-osobowej młodzieżowej brzydą produkcyjnej w hucie „Jedność”. Tow Szupecki wykonuje swą normę średnio w 125 proc. A na zarzewaku nie łatwo jest wykonać 125 proc. normy — praca to jest szczególnie ciężka. Adam mówi, że dla nich brzydą nie ma rzeczy trudnych, ani niemożliwych — a 125 proc. to dopiero początek.

Dlatego właśnie, że Adam Szupecki jest jednym z olbrzymich młodych pionierów, że umie skutecznie walczyć z trudnościami, a jest przy tym uczynnym i koleżeńskim, młodzież Siemianowice wybrała go delegatem na IV Świątyni Festiwalu Młodzieży i Studentów w Bukareszcie. Zaszczęściło to wielki, zaszczęściłoby zobowiązuje. I Adam nie pojedzie z pustymi rękami na Festiwal.

Tow Adam Szupecki dał uzczenia Festiwalu da krajowy 10 ton wyrobów ponad plan, 29 młodych hutników „Jedności” z 8 brzydą młodzieżowych podnieśli swą wydajność o 1 proc. Nie pozostaje w tyle stalownia. Brzydą młodzieżowa i piece — to

Polityka marionetki amerykańskiej - Adenauera - główną przeszkodą na drodze do zjednoczenia Niemiec

Z przemówienia premiera Grotewohla

Jak już donosiliśmy, dnia 15 lipca br. odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Rady Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej poświęcone sprawie przywrócenia jednolitej Niemiec. Na posiedzeniu tym premier Otto Grotewohl wygłosił przemówienie, w którym oświadczył m. in.:

— W sytuacji międzynarodowej nastąpiło daleko idące odwrócenie. Zmniejsza się wpływ amerykańskiej polityki „sily i taw. iwardego kursu”, który zmierzał do bezwzględnej podporządkowania Stanom Zjednoczonym krajów zachodnio-europejskich i Niemiec zachodnich oraz do izolowania Związku Radzieckiego. Potwierdzał to publicyście amerykański Walter Lippman.

„Nikt spośród tych — oświadczył Walter Lippman — którzy uważali niedawną w Europie słuchając i obserwując, nie może, jak sądzę, zaprzeczyć po powrocie, że wpływy amerykań-

ska stała się zawrotna szybkością.”

Rozwój wydarzeń, który doprowadził 7 czerwca w Korei do porozumienia w sprawie jeńców wojennych, stanowiącym przesłankę do rokowań o rozejm, wywołany został przede wszystkim pokojową inicjatywą Związku Radzieckiego.

Związek Radziecki oświadczył ponownie, że w obecnej chwili nie ma takich zagadnień międzynarodowych, których nie można by rozwiązać w drodze pokojowej.

W przeciwnieństwie do tego rośnie z każdym dniem strach imperializmu agresywnych kół obywateli, które może rzeczywistość dojdzie do rokowań, do porozumienia na konferencji czterech mocarstw i do powszechnego odprężenia w sytuacji międzynarodowej.

Abv zapobiegu temu niebezpieczeństwu, podjęcie wojny uciekli się do prowokacji. Do-

znalł jej oni w chwili, gdy rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej podjął doniesienie, które doprowadziło do tego, że porozumienie między Niemcami stało się łatwiejsze i które rozdały jeszcze bardziej napięcie w sytuacji międzynarodowej.

Ta prowokacja faszyzowska miała przeszkodzić zjednoczeniu Niemiec i udaremnić odprężenie w sytuacji międzynarodowej.

Wynik tej awantury — sromotne fiasko prowokacji — jest dobrze znany.

Do, co nie udało się podęgać wojennym 17 czerwca z pomocą butelek z benzyną i ampułek z fosforem, pragnie się obecnie osiągnąć w drodze obywatelnej oferty dostarczenia żywności amerykańskiej. Nasza ludność widzi, że ten nowy manewr jest tanim amerykańskim trickiem propagandowym, każdy bowiem wie, że w Niemczech zachodnich jest przeszło

pięć milionów bezrobotnych, którym brak rzeczy najniezbędniejszych do życia. Nie interesuje to imperialistów amerykańskich. Przeciwnie, zrobili oni wszystko, aby zaszkodzić narodowi niemieckiemu pod względem ekonomicznym i politycznym.

Podjęta przez Amerykanów próba przeprowadzenia na Bermudach separatystycznej konferencji, aby związać „sojuszników” USA z amerykańskim kursiem wojennym, spaliła na panewce wobec zrozumiałej niechęci Wielkiej Brytanii do podejmowania jednostronnych decyzji. W charakterze namiestki tej konferencji zwołana została 10 lipca 1953 r. konferencja ministrów spraw zagranicznych mocarstw zachodnich, na której miało określić politykę amerykańską na przyszłej konferencji czterech mocarstw. Ta polityka imperialistów amerykańskich od samego początku obliczona jest na to, by przeszkodzić zjednoczeniu Niemiec i zadać śmiertelny cios nadziejom Niemców na możliwość zjednoczenia Niemiec na zasadach demokratycznych i pokojowych. Adenauer potrzebny jest po to, by dać im ten pretekst. Podobnie jak w Korei wysunięty został Li Syn Man, aby przeszkodzić rozejmowi, tak samo wysuwany jest obecnie Adenauer, aby nie dopuścić do porozumienia wielkich mocarstw w sprawie Niemiec.

Wysuwając demagogiczne żądania, Adenauer chce odwrócić uwagę narodu niemieckiego od

Strona ludowa domaga się gwarancji, że Li Syn Man przestrzegając będzie warunków rozejmu

Specjalny korespondent agencji Nowych Chin donosi z Pannundzou:

Według prasa nie informuje o przebiegu posiedzeń delegacji rozejmowych, ale wnioskuje z postępowania Robertsona i Li Syn Mana w ostatnich kilku dniach, delegacja koreańska - chińska ma całkowitą słuszność, domagając się wyjaśnienia ważnych problemów.

Adenauer nie przyjmuje, oczywiście, propozycji porozumienia ze strony Niemieckiej Republiki Demokratycznej, nie mówi ani słowa o możliwości porozumienia z NRD w celu przeprowadzenia wyborów ogólnoniemieckich do Zgromadzenia Narodowego. Przeciwnie, na zebnaniu przedwyborczym w Kolonii Adenauer prowokacyjnie oświadczył: „Wyborca niemiecki będzie musiał powziąć decyzje historyczną o znaczeniu światowym: czy Niemcy mają kontynuować swą politykę współpracy z Zachodem, zjednoczenia Europy przeciwko Wschodowi. Od poparcia amerykańskiego, które pozostaje w ścisłym związku z losami integracji europejskiej, zależy istnienie Europy. Bóg postawił przed Niemcami zadanie ocalenia Europy zachodniej i zachodniego chrześcijaństwa”.

Wydarzenia z 17 czerwca pokazały, co rozumie „Adenauer przez ocalenie zachodniego chrześcijaństwa”. Ale naród niemiecki nie chce mieć do czynienia z gangsterami, bojówkarzami i prowokatorami. Chce on spokojnie pracować w zjednoczonej, mijającej pokój demokracji Niemczech. Pragnie on, by zawarto wreszcie traktat pokojowy i by wszystkie wojenne okupacyjne zostały wycofane.

łań wojennych i wszelkich operacji sił zbrojnych w Korei przed osiągnięciem ostatecznego pokojowego uregulowania”. Projekt nie wspomina o żadnym terminie rozejmu. Jednakże Li Syn Man z ramienia strony amerykańskiej oświadcza, że nie pogwałci rozejmu przez okres tylko 3 miesięcy.

Czy dowódcą sił zbrojnych NZ zapewni pod podpisaniem porozumienia o losach rozejmu, zanim porozumienie rozejmowe zostanie podpisane. Projekt porozumienia rozejmowego głosi, że dowódcy obu stron „zapewnią całkowite przerwanie działań zbrojnych w każdej chwili zerwania rozejmu”. Li Syn Man — zacieklego zwolennika planu zjednoczenia Korei przy pomocy siły, który ponosił już pełną fiasko. Jeśli Li Syn Man pogwałci rozejm, w jaki sposób strona amerykańska „zapewni całkowite przerwanie działań wojennych i wszelkich operacji sił zbrojnych w Korei przed osiągnięciem ostatecznego pokojowego uregulowania”? Jest całkowicie oczywiste, że jednostronne zerwanie plenarnych posiedzeń delegacji, jak to uczynił Harrison 15 bm., nie jest w stanie wyjaśnić tego problemu.

Lud francuski protestuje przeciwko krwawej prowokacji w Paryżu

339 głosami przeciwko 252 Zgromadzenie Narodowe, przychylając się do stanowiska rządu, odrzuciło interpelację złożoną w związku z krwawą prowokacją policji na placu Nation w dniu 14 lipca.

Akcja protestacyjna przeciwko krwawej prowokacji policji w dniu 14 lipca przybiera na sile w całej Francji.

„Ruch triumfu swobód demokratycznych w Algierze” ogłosił komunikat, który stwierdza m. in.: 7 zabitych, przeszło 100 rannych — oto tragiczny bilans nikczemnej prowokacji policji francuskiej.

Rząd i policja ponoszą odpowiedzialność za zajścia i przelaną krew. Krwawa prowokacja policji miała posłużyć za-

Wyniki wykonania państwowego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w pierwszym półroczu 1953 roku

(Skróci komunikatu)

(dokończenie ze str. 1)

III. Rolnictwo

Kolebany, osrodki maszynowo-tractorowe i sowchozy przeprowadziły pomyślnie siew wiosny i wykonywały plan siewu roślin jarych.

W porównaniu z rokiem ubiegłym zwiększył się obszar zasiewów na rok 1953, a zwłaszcza obszar zasiewów najcenniejszej rośliny zbożowej — pszenicy.

Ośrodki maszynowo-tractorowe, sowchozy i kolchozy przystąpiły w bieżącym roku do żniw jeszcze lepiej wyposażone w sprzęt techniczny niż w 1952 roku.

W kolchozach i sowchozach zwiększyło się pogłowie zwierząt gospodarskich.

IV. Wzrost przewozów w transporcie kolejowym i wodnym

Ogólny plan przeciętnego dziennego załadunku w transporcie kolejowym wykonany został w pierwszym półroczu 1953 roku w 100,3 procentach.

Komunikat stwierdza dalej, że w pierwszym półroczu 1953 r. przewóz towarów zwiększył się w transporcie morskim o 14 procent, w transporcie rzeczonym — o 22 procent, w transporcie samochodowym — o przeszło 15 procent w porównaniu z pierwszym półroczem 1952 r.

V. Wzrost budownictwa inwestycyjnego

Inwestycje państwowe włożyły w pierwszym półroczu 1953 r. łącznie 104 procent w porównaniu z pierwszym półroczem 1952. Komunikat stwierdza, że w pierwszym półroczu 1953 r. prowadzono na wielką skalę budowę mieszkań, szkół, instytucji ochrony zdrowia, przedszkoli, żłobków, obchodów pionierskich, kin oraz innych instytucji kulturalno-bytowych.

VI. Rozwój obrotu towarowego

W pierwszym półroczu 1953 roku — podaje komunikat — trwał dalszy rozwój handlu radzieckiego. Na gruncie nowych sukcesów osiągniętych w dziedzinie produkcji przemysłowej i rolnej, dzięki podniesieniu wydajności pracy i obniżeniu kosztów własnych produkcji, rząd dokonał z dniem 1 kwietnia 1953 r. nowej — szóstej z kolei po zniesieniu systemu kartkowego — niżki państwowych cen detalicznych artykułów spożywczych i towarów przemysłowych. Zniżka cen przyczyniła się do dalszego umocnienia rubla radzieckiego, do wzrostu jego siły nabywczej i dalszego zwiększenia ilości towarów nabywanych przez ludność.

W 1953 r. rząd wytyczył nowe zadania w zakresie wytworzenia i dostarczenia na sprzedaż ludności dodatkowych towarów powszechnego użytku na łączną sumę przeszło 20 miliardów rubli.

Komunikat wskazuje, że w pierwszym półroczu 1953 r. sprzedano między innymi: mięsa i przetworów mięsnych o 30 procent więcej niż w pierwszym półroczu 1952 r., masła o 26 procent, cukru o 25 procent, wyrobów cukierniczych o 18 procent.

Spośród towarów przemysłowych zwiększyła się najwydatnie sprzedaż następujących towarów: tkanin bawełnianych — o 14 procent, изделий jedwabnych — o 34 procent, odzieży — o 29 procent, obuwia skórzanego — o 24 procent, mebli — o 34 procent, odkurzaczy — o 32 procent, aparatów telewizyjnych — trzykrotnie. Samochodów osobowych sprzedano ludności o 72 procent więcej, niż w pierwszym półroczu 1952 roku, motocykli — o 33 procent więcej i rowerów — o 13 procent.

VIII. Budownictwo kulturalne i ochrona zdrowia

Liczba młodzieży uczęszczającej do szkół średnich, w tym również szkół dla młodzieży robotniczej i wiejskiej, była w bieżącym roku o 18 procent większa niż w roku ubiegłym. Liczba absolwentów szkół średnich i osób, które uzyskały świadectwo dojrzałości, zwiększyła się o 37 procent.

Wyższe uczelnie i szkoły techniczne kończy w bieżącym roku ponad 500.000 młodych specjalistów, w tym, którzy studiowali w drodze korespondencyjnej.

W pierwszym półroczu 1953 r. polepszała się i rozwijała nadal opieka lekarska, z której ludność ZSRR korzysta, jak wiadomo, bezpłatnie. Około 20 milionów osób skorzystało z urlopów, przyznawanych corocznie wszystkim robotnikom i urzędnikom przy zachowaniu plac.

Wzrost gospodarki narodowej i kultury w pierwszym półroczu 1953 r. — podkreśla w zakończeniu komunikat — jak również wyniki wykonania planu za lata 1951 i 1952 świadczą o tym, że wykonywane są pomyślnie zadania wytyczone w dyrektywach XIX Zjazdu Partii w sprawie pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 — 1955.

Realizacja uchwał rządu NRD Wgwiad z nadburmistrzem Berlina

Agencja ADN ogłosiła wywiad z nadburmistrzem Friedrichem Ebertem w sprawie realizacji przez magistrat wielkiego Berlina uchwał rządu NRD z 11 i 25 czerwca br.

Jak wynika z wywiadu, osoby, które wrociły do demokratycznego sektora Berlina i do Niemieckiej Republiki Demokratycznej, otrzymały z powrotem swe mieszkania i pracę odpowiadającą ich kwalifikacjom.

Belgia odrzuca ratyfikację układu „wspólnocie obronnej”

Prasa donosi, że próby belgijskich kół rządzących preferowanie w parlamencie ratyfikacji układu o tzw. „europejskiej wspólnocie obronnej” poniósł ponowne fiasko. Dnia 16 bm. większość deputowanych do parlamentu wypowiedziała się za odrzuceniem dyskusji nad tą sprawą do jesieni.

Podpisanie układu handlowego i płatniczego między ZSRR i Francją

Agencja TASS donosi: W rezultacie konferencji na rzecz rozwoju handlu między Wschodem i Zachodem zwołanej przez Europejską Komisję Ekonomiczną przy ONZ w kwietniu br. w Genewie, dnia 6 czerwca 1953 r. rozpoczęły się w Paryżu radziecko-francuskie rokowania handlowe, które zakończyły się 15 czerwca 1953 r. podpisaniem układu handlowego i płatniczego.

Termin ważności układu o wymianie handlowej opiewa na trzy lata. Wartość dostaw z każdej strony na pierwszy rok obowiązywania układu ustalono w przybliżeniu na 12 miliardów franków.

ZSRR eksportować będzie do Francji kukurydzę, antracyt, smołę pogazową, rudę chromo-

Kłeski imperialistów francuskich w Wietnamie

Dziennik „Libération” publikował oświadczenie dowódcy naczelnego francuskich sił zbrojnych w Indochinach gen. Navarre, złożone przedstawicielom prasy.

„Jestem zmuszony stwierdzić — oświadczył on — że już od dwóch lat ofensywy nie są one ofensywy. Nigdy jeszcze wietnamskie siły bojowe nie były tak wielkie... Gdy zakończy się okres deszczowy będą one mogły z łatwością rozpocząć ofensywę na Tonkin, czy też na Laos, lub w centrum Wietnamu”.

Ponad 900 delegatów reprezentować będzie młodzież radziecką na Festiwalu

W związku z IV Światowym Festiwalem Młodzieży i Studentów, który odbędzie się w sierpniu w Bukareszcie wiceprezident Rady Antyfaszystowskiego Komitetu Młodzieży Radzieckiej — A. Sawłow w wywiadzie udzielonym korespondentowi TASS oświadczył:

— Uchwała Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej i Międzynarodowego Związku Studentów o zorganizowaniu Festiwalu została entuzjastycznie przyjęta przez młodzież radziecką. Chłopcy i dziewczęta z kraju Rad wiedzą, że światowe festiwale młodzieży stały się piękną i pożyteczną tradycją. Festiwale te, na których spotykają się i swobodnie wymieniają poglądy dziesiątki tysięcy chłopców i dziewcząt z różnych krajów świata, są wielkim światem i przegladem twórczych sił młodzieży, dającej nadzieję na pokój, przyjaźń i lepszą przyszłość.

Młodzież radziecka będąca członkiem Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej, aktywnie uczestniczy w działalności Federacji, w tej liczbie w przeprowadzaniu Festiwalu. Młodzież radziecka była reprezentowana przez wielkie delegacje na wszystkich trzech poprzednich festiwalach — w Pradze, Budapeszcie i Berlinie.

Radzieccy chłopcy i dziewczęta aktywnie przygotowują się również do IV Światowego Festiwalu. Delegacja ZSRR wzięła udział we wszystkich imprezach Festiwalu. Do Bukaresztu pojadzie ponad 900 młodzież radzieckiej i delegacji różnych krajów świata, są wielkim światem i przegladem twórczych sił młodzieży, dającej nadzieję na pokój, przyjaźń i lepszą przyszłość.

ZE SPORTU

Przed startem szermierzy na Mistrzostwach Świata

Po Mistrzostwach Świata Juniorów w Paryżu i turnieju w Gandawie, szermierze polscy startują przed nową próbą sił — Mistrzostw Świata, które odbędą się w Brukseli.

Przez trzy tygodnie wielu w Zakopanem obóz przygotowujący przed Mistrzostwami Świata. Pierwszy okres przygotowawczy był na popisie kondycji oraz na zdobywie szybkości. Intensywnie codziennie trenując i kontrolując swą formę, uczestnicy przygotowawczego tygodnia, dali obrazy formy wszystkich zawodników i pozwolili na orientacyjną przygotowanie składek reprezentacji.

Obóz w Zakopanem potwierdził, że w szermierce rozwój posiadanych kwalifikacji następuje nierównomiernie. O ile szablina stała się głównym punktem zainteresowania działaczy, trenerów i zawodników, to tak, można tego powiedzieć o szpadzie lub florecie mieczy, a zwłaszcza o florecie kobiet.

W obliczu obecnej dysponujemy drużyna szablistów o wyrównanym poziomie (Zabocki, Pawłowski, Suski, Twardokens), a pozostali jak np. Pawlas, który walczy w defensywie i Zb. Przedejdzki, mało ustępują pierwszej szpadzie. Podległymi jest Suskiego i Twardokensa jest owoce ich pracy na obzje.

We florecie jest znacznie gorzej, chociaż podległymi jest kilku dni. Ono wyszła w obłędzie Polak Ryzd i Zb. Przedejdzki. W mieczy należało pamiętać, że bez rezerwy zawodników zespół Miślaszowa nie osiągnąłby zwycięstwa w konkursie o mistrzostwo. W szpadzie zwyciężył Polak Ryzd, który w czwartek wyjechał do Brukseli wraz z trenerem Keyevem.

Jerzy PAWŁOWSKI MISTRZ SPORTU

Przegląd tygodnia

„Wołne” wybory po adenauerowsku

Niedawno Adenauer z szuflarą ogłoszono, że w drugiej połowie września br. zamierza w Niemczech zachodnich przeprowadzić wybory, oczywiście — jak zapowiedział — „wołne” wybory.

Jak wiadomo, sposób przeprowadzenia wyborów regulowany jest specjalną ustawą, zwaną ordynacją wyborczą. I w Niemczech zachodnich przed parą dniami ukazał się w dzienniku urzędowym tekst tej ustawy, uchwalonej przez Bundestag bismarckiej przy wdzięcznej pomocy socjaldemokratów. Przyjrzyjmy się tej, aby poznać tę „wolność” po adenauerowsku (czy adenauerowsku, co zresztą na jedno wychodzi), która — według autorów ordynacji — zapewni „sprawdliwych” wyborcy.

Sam sposób dokonania aktu wyborczego został niezwykle zagmatwany z oczywistą nadzieją, że nieuwaga lub nieporozumienie przyczyni się do sfalszowania prawdziwej woli wyborcy. Każdy wyborca musi mianowicie oddawać dwa głosy. Jeden głos oddaje bezpośrednio na deputowanego, a drugi na listy tzw. krajowe (Niemcy zachodnie dzielą się na „kraje”).

Ta skomplikowana metoda doprowadza do tego, że mandaty mogą w rezultacie otrzymać kandydaci, na których padło bardzo niewiele głosów.

Adenauer obawia się panicy młodzieży, która chce siłą wcielić do formowanego przez hitlerowskich generałów Wehrmachtu. I dlatego czynnie praw wyborczych władze adenauerowskiej ordynacji posiadają

chodnich, usiłuje utrzymać się przy władzy — dla większej chwały neoliberalizmu i amerykańskiego imperializmu. Ordynacja zaiste oparta na najlepszych wzorach „wolności” i „demokracji” — ale tych „ma- de in USA”.

Laniel okazał swe oblicze

Gdy nie tak dawno rząd wielkiego przemysłowca Laniela objął władzę we Francji, reakcyjna prasa pisała o nowym premierze, że posiada jedną wielką zaletę: nie jest jeszcze znany szeregiem ogółowi.

Być może, że przed parą tygodniami szerokiemu ogółowi wcieli fabrykant, pan Laniel, wiełby jeszcze znany. Lecz obecnie jego nazwisko jest na ustach wszystkich Francuzów; wymawiają je oni z nienawiścią. Laniel w swoim przemówieniu, nawet najbardziej reakcyjny rząd francuski: masakrą manifestantów paryskich i dniem największego święta narodowego Francji — 14 lipca, rocznicę zbuznienia Bastylli, rocznicę Wielkiej Rewolucji Francuskiej.

14 lipca 1953 roku lud paryski, jak co roku od przeszło 160 lat, wyszedł na ulice w radośny dzień rocznicy zbuznienia Bastylli, aby manifestować wierność ideom wolności, równości i braterstwa. Słoki i tłumy wyrzuciły na niekoczającym się pochodzie w szpitalu narodowego w Plac de la Nation — Placowi Narodowi — manifestując pod hasłami pokoju, poszanowania konstytucji, demokracji, obrony niepodległości i suwerenności Francji.

I nagle, nastąpiła niesłychana nawałń pod zamierzonymi rządami Francji, prowokacja polityczna. W chwili gdy na Plac de la Nation przemarszowała przed trybuną honorową zwarta i złyssypinowana grupa Agryczków mieszkających w Paryżu, kierującą się w stronę Avenue du Trone, z sąsiednich ulic wypadła zgraj policjantów, rzucając się na Agryczków. W ruch poszły palki policyjne, a potem karabiny. Jedna salwa, druga... Ulica spłynęła krwią. Policjanci rzucali się na wszystkich, których napotkali na swej drodze: kobiety, dzieci, starców. Wpadli do okolicznych kawiarni, masakrując obecnych. Jakis rozwieziony komisarz policji na ulicy Vincennes strzelał z rewolweru, celując w demonstrantów.

Oto krwawy bilans tego święta narodowego, które dla Paryża i całej Francji zmieniło się w dzień żałoby: 3 osób zabitych, dziesięć rannych, dwie osoby zmarły w szpitalu następnego dnia; w szpitalach paryskich nadal znajdują się 82 ofiary bestialstwa policyjnych, przy czym stan 19 osób jest bardzo ciężki.

Ma się swoja pochwałę pan Laniel wobec swych własnych ataków panów. Przy pomocy akcji terrorystycznej chciał on przetrzasnąć lud Paryża i Francji i uczynić go bardziej uległym. Chciał go zmusić do milczenia i bierności, chciał uniemożliwić protesty i walkę przeciwko brutalnej wojnie w Wietnamie, przeciwko odbudowie hitlerowskiego Wehrmachtu, przeciwko hurtowej wyprzędzaniu suwerenności Francji obecnemu imperializmulowi.

Li Syn Man „nie może” przyrzec

Wszyscy wiemy, że Li Syn Man w sposób jak najbardziej lototowski z całym rozmysłem, pogwałcił porozumienie zawarte w Pannundzou i postanowił zmazać jego wyjątkowość. W tym celu, aby nie dopuścić do rychłego zawieszenia broni, w całym wyjątkowo, że nie żałował pogrzebkiem, głoszonych jak najbardziej oficjalnie, że jeśli porozumienie rozejmowe zostanie zawarte, on, Li Syn Man, zrobi wszystko, aby porozumienie to pogwałcił, rzucił choćby po zawieszeniu broni do walki swoje oddziały. Jednym słowem nikt nie mógł mieć żadnych wątpliwości co do intencji zniwiedzonego przez naród koreański „krwawego starca”.

Calkowicie więc uzasadnione dla wszystkich zdrowo myślących ludzi są żądania strony ludowej, aby strona amerykańska złożyła pełne gwarancje, że Li Syn Man rozejmu nie pogwałci, że USA podejmie odpowiedzialne kroki i zarządzenia, aby do powstania rozejmu nie dopuścić. Jest bowiem rzeczą zupełnie jasną, że bez takich gwarancji układ o zawieszeniu broni stanowić będzie tylko pozbawiony jakiejkolwiek prawdziwej wartości kawałek zapisanego papieru.

I cóż w tej sytuacji robia

Amerykanie, którzy zapewniają

wszem i wobec, że „szczereje pragną rozejmu”? Specjalny wysłannik prezidenta Eisenhowera, podsekretarz stanu Robertson prowadził, przez dwa tygodnie rozmowy z Li Syn Manem, obiecując mu w nich zawarcie paktu wojkowego z USA, a następnie...

„Następnie chwycili się metody zupełnie niesłyszanej. Puszczono mimowicie pogłoskę, jakoby Li Syn Man złożył Robertsonowi pisemne zobowiązanie, że nie pogwałci rozejmu i jego wprowadzeniu w życie. Podpisali... ale tekstu tego zobowiązania nie można opublikować oficjalnie, ponieważ Li Syn Man się „wstydił”. Poprzez niego bowiem był bardzo wojowniczy — tłumaczono — obiecując komunistów z Korei północnej, a obecnie zobowiązując się przestrzegać rozejmu.

Alle to jeszcze nie wszystko. Bowiem dowódcy amerykańskie pragnęło, aby stronie ludowej wystarczyło tego rodzaju naiwne pogłoski i aby wyrzekła się konkretnych gwarancji przed pogwałceniem rozejmu.

Oczywiście, że tego rodzaju naiwne chwytły nie mogą zastąpić gwarancji, iż Li Syn Man nie pogwałci rozejmu. I takie właśnie gwarancje strona amerykańska musi złożyć, jeśli — jak to często deklamuje — istotnie pragnie rozejmu.

Wszystkie mijające pokój narody, pragnące odprężenia międzynarodowego i natychmiastowego zakończenia wojny koreańskiej, popierają stanowisko strony ludowej, domagającej się gwarancji i żądają, aby amerykańskie kół rządzące skończyły z taktką przewlekłania rokowań rozejmowych i czynami jasno dowiodły swej dojrzałej woli.

Terror okupantów angielskich w Kenii trwa

Według oficjalnych danych udzielonych przez gen. Erskine, który kieruje operacjami wojskowymi przeciwko Murzynom, w czasie od 23 czerwca do 6 lipca żołnierze i policjanci angielscy zabili w Kenii 241 i aresztowali 193 Murzynów. W ostatnim czasie wszystkie działania wojenne odbywały się przy wsparciu lotniczym.

Na zdjęciu: mieszkańcy plemienia Kikuyu osadzeni w obozie po wysiedleniu ze swoich mieszkań.

Fot — CAF

WYDAWCA: Zarząd Główny Związku Młodzieży Polkiej REDAGIJKA: Komitet Nakład RSW „Prasa”

ADRES REDAKCJI: Warszawa, Al. Armii WP 11

TELEFONY: Cent.: 8-52-72, 8-52-73, Red. Naczelny: 8-76-81, Dział Koresp. i Listów: 8-97-82, Red. Nauka: Cent. DSP 6-22-01, Warszawa, 10-0-24

ADMINISTRACJA: Warszawa, Marszałkowska 8, IV p.p., tel. 8-07-11, 8-82-51, wewn. 45.

SKŁAD I DRUK: Zakł. Graf. „Dziennik Polski”, Przeł. Świat. Wydawniczo

PRENUMERATA I KOLONIA: P.K.P. „Ruch”, Oddział w Warszawie, Śródka 12

WARUNKI PREENUMERATY: Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz biura stonowe w terminie od dnia 15-go każdego miesiąca poprzedzającego okres zamawiania prenumeraty — Cena półroczna — 2,50 zł, kwart — 7,50 zł, miesięczna — 1,50 zł. Zamawienia z obrotami — w zakładach przyłączonych do dystrybuacji — P.K.P. „RUCH”